

§ 108, stk. 2, angår alene aftaler om regres, hvor regressen er begrundet i den ansvarliges forhold med hensyn til fremkaldelse af forsikringsbegivenheden.

Det tilsigtes således ikke med bestemmelsen at gøre indskrænkning i adgangen til at søge hel eller delvis regres mod den sikrede på grundlag af vilkår i policen om selvrisko, objektive risikogrænsninger, overtrædelse af sikkerhedsforskrifter, urigtige risikoplysninger eller fareforøgelse, eller til at indtræde i skadelidtes ret mod den ikke sikrede skadevolder, herunder i de tilfælde, hvor forsikringen er ophørt på grund af manglende præmiebetaling, jfr. betænkningen s. 116 og 151.

Til § 1, nr. 6 og 7

Der henvises til betænkningen side 115 og til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.4.

Forslaget indebærer, at regresspørgsmål for fremtiden ikke kan afgøres i forbindelse med strafesager, men må afgøres særskilt efter almindelige regler om civile sager.

Ændringerne vedrørende § 109 indebærer endvidere, at spørgsmål om statens og kommunernes regres over for førere af biler, der er omfattet af selvforsikringsordningen, må afgøres i overensstemmelse med almindelige erstatningsretlige regler, herunder reglerne om ansattes ansvar for skadevoldende handlinger, der rammer arbejdsgiveren, jfr. herved erstatningsansvarslovens § 23.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1986, og at de nye regler skal have virkning for skader, der indtræder efter lovens ikrafttræden. Retsvirkningerne af skader indtruffet forinden skal bedømmes efter de hidtil gældende regler. Forslaget har således ikke tilbagevirkende kraft.

Til § 3

Bestemmelsen svarer med en redaktionel ændring til § 3 i lovudkastet i betænkningen og til overgangsreglerne i den gældende færdselslov.

Der henvises til betænkningen s. 165-166.